

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9812/2023
14.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Ивица Радоњић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., чији је пуномоћник Мирослав Лазич, адвокат из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Југослава Родић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизијама тужених, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3039/2022 од 24.11.2022. године, у седници одржаној 14.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужених изјављене против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3039/2022 од 24.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П 543/20 од 24.12.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и тужени солидарно обавезани да тужиоцима исплате законску затезну камату на 10.000 евра од 01.09.2002. године до 09.05.2005. године, као и укупно 10.570,99 евра у појединачним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате, 4.729,75 USD са домицилном каматом од 01.09.2002. године до исплате, 23.366,00 динара са законском затезном каматом од 01.09.2002. године до исплате и 33.700,00 динара на име накнаде трошкова парничног поступка које су оштећени имали у спору са ДД из ... у парници П 113/03, са законском затезном каматом од 09.03.2004. године до исплате. Ставом другим изреке, тужени су обавезани да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 278.350,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3039/2022 од 24.11.2022. године, ставом првим изреке, жалба тужених су одбијене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом у односу на главни дуг и камату на износе дуга изражене у динарима и америчким доларима и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако што су тужени обавезани да тужиоцима солидарно исплате камату на 10.000 евра од 01.09.2002. године до 09.05.2005. године по стопи коју прописује Европска централна банка за евро, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, камату на износе главног дуга од 3.080 евра и 7.490,99 евра за период 01.09.2002. године до 24.12.2012. године по стопи коју прописује Европска централна банка за евро, а од 25.12.2012. године до исплате камату утврђену на годишњем нивоу у висини

референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећану за осам процентних поена, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизије, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност ревизија, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 21.05.2012. године, ради накнаде штете, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 15.512,49 евра (10.570,99 евра као и 4.438,16 евра што је противвредност 4.729,75 USD и 503,34 евра, а што је противвредност 57.066,00 динара).

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија тужиле није дозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Преиначење одлуке о камати као споредном потраживању на главни захтев, ревизије не чини дозвољеним у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП с обзиром да ревизија против одлуке о камати није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 28. став 1. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић